

Súd: Okresný súd Malacký
Spisová značka: OT/126/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1623010593
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Bordovská
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2024:1623010593.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacký, samosudkyňou Mgr. Adrianou Bordovskou, v trestnej veci obžalovaného A. B., narodeného XX.XX.XXXX, pre prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 10. jún 2024 v Malackách, takto

rozhodol:

Obžalovaný
A. B., narodený XX.XX.XXXX v A., trvale bytom C. D. XXX,

sa uznáva za vinného, že

od presne nezisteného času do približne 10.00 h dňa 06.12.2023 viedol v obci Plavecký Štvrtok osobné motorové vozidlo značky Škoda Octavia, evidenčného čísla E., kde bol kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Malacký, pričom viedol vozidlo i napriek tomu, že mu bola rozhodnutím správneho orgánu Okresným dopravným inšpektorátom v Malackách ORP-P-376/MA-ODI2-2023 zo dňa 03.11.2023, právoplatným dňa 22.11.2023, uložená sankcia pokuta vo výške 500,- Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 24 mesiacov, ktorý začal plynúť dňom nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia, pričom doba výkonu tohto trestu v čase posudzovaného skutku neuplynula, o čom obvinený vedel,
t e d a

maril výkon rozhodnutia iného orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie štátneho orgánu o zákaze činnosti,

č í m s p á c h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e :

Podľa § 348 ods. 1 Trestný zákon, s použitím § 56 ods. 1, 2 Trestného zákona s poukazom na § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), n) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona k peňažnému trestu vo výmere 800,- EUR (slovom: osemsto eur).

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona mu súd ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) mesiace.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona sa mu u k l a d á trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 3 (tri) roky.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Malacky podala tunajšiemu súdu dňa 07.12.2023 obžalobu číslo 2Pv 327/23/1106 na v tom čase obvineného A. B. za spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie dňa 10.06.2024, na ktoré sa obžalovaný riadne ustanovil.

Na nariadenom hlavnom pojednávaní obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, učinil tým vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal bez zistenia prekážok, pričom obžalovaný súčasne odpovedal kladne na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku a preto súd následne vykonal dokazovanie len ohľadom výroku o treste a náhrade škody.

Podľa § 10 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, prečin je úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov.

Podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel' chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Po objektívnej stránke obžalovaný naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, kedy viedol osobné motorové vozidlo v čase výkonu uloženého zákazu činnosti, teda vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahovalo rozhodnutie správneho orgánu. Z hľadiska subjektívnej stránky posúdil súd konanie obžalovaného ako priamy úmysel v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, pričom priamy úmysel zahŕňa všetky znaky objektívnej stránky, pretože obžalovaný súc vedomý si uloženého zákazu činnosti, v plnej trestnej zodpovednosti, viedol osobné motorové vozidlo v cestnej premávke. Svojím konaním preto obžalovaný naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty stíhaného trestného činu tak, ako je aj uvedené v obžalobnom návrhu prokurátorky.

Súd však s ohľadom k prijatiu vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1. písm. b) Trestného poriadku vykonal dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov podľa § 269 Trestného poriadku, ktoré boli podstatné pre výrok o treste, konkrétne prečítaním aktualizovaného odpisu z registra trestov a výpisu z registra správnych deliktov a priestupkov obžalovaného, evidenčnej kary obžalovaného, ako i lekárskej správy ošetrojúcej lekárky obžalovaného zo dňa 12.02.2024.

Obžalovaný uviedol, že zdvorilo žiada o uloženie peňažného trestu alebo trestu povinnej práce.

Obhajkyňa obžalovaného v záverečnej reči uviedla, že ohľadom viny, poukázala na to, že klient urobil vyhlásenie o vine, navrhla ho uznať vinným v zmysle obžaloby. Navrhla to zohľadniť pri výmere a ukladaní druhu trestu. Poukázala u neho na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Pri ukladaní trestu, by chcela poukázať na zdravotný stav jej klienta, čo súdu preukázali aj zlým psychickým zdravotným stavom a to konkrétne správou psychiatricky E. F.. Poukázala na to, že jej klient sa tiež lieči, keďže má kardiologické problémy okrem iného. Z tohto dôvodu mu aj navrhla uložiť peňažný trest alebo povinné práce, bolo by to aj na prospech spoločnosti, ak by dostal klient takýto trest. Poukázala na to, že jej klient v čase spáchania skutku bol v zlom psychickom stave a čo sa týka aj zmeny v jeho konaní, vo februári 2024 vyhľadal psychiatricku a začal sa liečiť, čo vidí na prospech svojho klienta, chce sa zmeniť a urobiť niečo pre seba. Na záver uviedla, že klient svoje konanie ľutuje, prosí súd o zhovievavosť pri výmere trestu.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky uviedol, že čo sa týka zavinenia nie je potrebné sa k tejto otázke bližšie vyjadrovať vzhľadom k vyhláseniu obžalovaného o vine. Ďalej uviedol, že obžalovaný spáchal žalovaný skutok v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a najmä z tohto dôvodu

navrhol súdu, aby obžalovaného uznal vinného v zmysle obžaloby a zároveň, aby mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, avšak na samej spodnej hranici trestnej sadzby spolu s trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je, že páchatel napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, priťažujúcou okolnosťou je to, že bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona, ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona, peňažný trest môže súd uložiť od 160 eur do 331 930 eur páchatelovi úmyselného trestného činu, ktorým získal alebo sa snažil získať majetkový prospech.

Podľa § 56 ods. 2 Trestného zákona, bez splnenia podmienok uvedených v odseku 1 môže súd peňažný trest uložiť, ak ho ukladá za prečin a vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy páchatela trest odňatia slobody neukladá.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona, ak súd ukladá peňažný trest, ustanoví pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody až na päť rokov. Náhradný trest nesmie spolu s uloženým trestom odňatia slobody presahovať zákonom dovolenú hranicu trestnej sadzby.

Podľa § 61 ods. 1 Trestného zákona, trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis.

Podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona, trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pri úvahách o druhu a výmere trestu tak, aby spravodlivo zohľadňoval konanie obžalovaného vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu).

Obžalovaný má v registri trestov 1 záznam a to odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Malacky spisová značka 1T/17/2023 zo dňa 20.03.2023, právoplatným dňa 18.10.2023, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, s určením skúšobnej doby v trvaní 1 rok, t.j. do 18.10.2024.

Z registra správnych deliktov a priestupkov obžalovaného vyplynulo 5 záznamov v období rokov 2020 – 2023, z toho štyri priestupky na úseku cestnej premávky, z čoho boli tri závažné priestupky a to zo dňa

05.07.2020, 01.02.2022 a 12.10.2023. Všetky uvedené závažné priestupky na úseku cestnej premávky sa obžalovaný dopustil porušením ustanovenia § 74 ods. 1 zákona č. 8/2009 o cestnej premávke (vedenie motorového vozidla bez vodičského oprávnenia), za čo bol prerokovaný v rozkaznom konaní uložením peňažnej sankcie vo výške 300 Eur, 300 Eur a 500 Eur. Pri poslednom uvádzanom priestupku z 12.10.2023 mu bol súčasne rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu v Malackách číslo ORP-P-376/MA-OD2-2023 zo dňa 03.11.2023, právoplatným 22.11.2023, uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá v cestnej premávke. Uvedené vyplynulo rovnako z evidenčnej karty obžalovaného.

Z lekárskej správy ošetrojúcej lekárky obžalovaného A. E. F. zo dňa 12.02.2024 vyplynulo, že obžalovaný má depresívnu poruchu stredne ťažkého stupňa.

S poukazom na citované ustanovenia zákona, opierajúc sa o vykonané dokazovanie súd preto konštatuje, že obžalovaný v plnej trestnej zodpovednosti spáchal úmyselný trestný čin, pričom s ohľadom na jeho závažnosť, priebeh skutku, ako i všetky okolnosti veci, súd dospel k záveru, že v danej veci je možné uložiť obžalovanému peňažný trest v primeranej výmere vzhľadom k jeho veku, možnostiam a schopnostiam tak, aby bol dosiahnutý účel potrestania. Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona bude podľa úvahy súdu v danom prípade preto účel trestu naplnený uložením tzv. alternatívneho druhu trestu, keďže uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody by bolo pre obžalovaného, ktorý v čase spáchaní skutku bol vekom blízky mladistvému, neprimerane prísny represívnym nástrojom a to aj pri zohľadnení, že uvedený skutok obžalovaný spáchal v čase plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia v inej trestnej veci. Súd pri svojom rozhodnutí zohľadňoval vek obžalovaného, závažnosť spáchaného trestného činu, postoj obžalovaného počas celého priebehu predmetného trestného konania, kedy s orgánmi činným v trestnom konaní riadne spolupracoval, svoje konanie oľutoval a napokon urobil aj v konaní pred súdom vyhlásenie o svojej vine. Súd zároveň konštatuje, že obžalovanému svedčí jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený) a dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l) a písm. n) Trestného zákona (priznal sa k spáchaní trestného činu, čin oľutoval a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom). Pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností svedčí v prospech obžalovaného, čím sa podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona znižuje horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3. Horná hranica ustanovenej trestnej sadzby pre stíhaný trestný čin je 2 roky, pričom použitím ustanovenia § 38 ods. 3 Trestného zákona predstavuje zníženú výmeru 16 mesiacov.

V tomto kontexte súd zdôrazňuje, že alternatívy trestu odňatia slobody nemajú nevýhody odňatia slobody, nie sú prekážkou pre opätovné začlenenie páchatel'a do spoločnosti, ale naopak, vo veľa prípadoch mu účinne napomáhajú. Prax dosiaľ jednoznačne detekuje, že u páchatel'ov menej závažných trestných činov, s menej narušenou štruktúrou osobnosti, prináša nepodmienečný trest viac škody než úžitku, najmä sa záporne prejavuje okolnosť, že sú vytrhnutí zo svojho prirodzeného sociálneho prostredia. Alternatívne tresty bez toho, aby boli spojené s odňatím slobody, pritom zaručujú splnenie účelu trestu rovnako, ako keby bol na odsúdenom vykonaný nepodmienečný trest odňatia slobody. Podstatou ukladania alternatívnych trestov je teda ponechať odsúdeného na slobode a uložiť mu taký druh trestu, ktorý bude pôsobiť preventívne proti páchaniu ďalšej trestnej činnosti, ochráni spoločnosť, teda dosiahne účinne účel trestu komplexne tak, ako to zákon vyžaduje. Takéto tresty by pritom mali upevniť v páchatel'ovi návyky a postoje potrebné k vedeniu riadneho života. Súd opätovne dupluje, že u menej narušených páchatel'ov by sa mohli nepriaznivo prejavovať niektoré škodlivé dôsledky spojené s výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody. Tie spočívajú najmä v násilnom vytrhnutí páchatel'a z prirodzeného sociálneho prostredia, narušení jeho sociálne užitočných zväzkov a v riziku negatívneho vplyvu viac narušených osôb v dobe výkonu trestu.

Vzhľadom ku všetkým vyššie uvedeným úvahám, s ohľadom na vek obžalovaného, možnosti jeho nápravy, ako i s ohľadom na závažnosť spáchaného činu, v súzťažnosti s doterajším spôsobom vedenia života obžalovaným, súd dospel k záveru, že uložený peňažný trest bude predstavovať potrebnú represiu pre obžalovaného a bude tiež naplnením účelu, že obžalovaný sa v budúcnosti bude vyvarovať páchaniu trestnej činnosti a starostlivo zväží následky svojho konania. Druh uloženého trestu je preto podľa názoru súdu primeraný nielen osobe obžalovaného, ako i jeho pomerom.

Ďalej súd uvádza, že pri trestnej činnosti v doprave má uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu z pohľadu individuálnej prevencie, ako aj z pohľadu všeobecnej prevencie významný účel, pričom najmä pri porušení dôležitej povinnosti vodiča je jeho ukladanie v súlade s

ustálenou súdnou praxou. Vzhľadom na uvedené, uložil súd obžalovanému i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov v trvaní 3 (tri) roky. Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný zákon. Trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou. Trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov mu bol uložený vo výmere tri roky, čo je mierne pod polovicou upravenej trestnej sadzby (upravená sadzba 1 až 7 rokov, sadzba upravená z dôvodu prevahy poľahčujúcich okolností). Účelom trestu zákazu činnosti je predovšetkým zabrániť opakovaniu trestného činu. Preto je jeho uloženie plne odôvodnené najmä vtedy, keď páchatel trestným činom v doprave vyvolá pochybnosť o svojej spoľahlivosti alebo spôsobilosti viesť motorové vozidlá. Ide o typickú sankciu trestnú za porušenie pravidiel v cestnej premávky, najmä za trestné činy spáchané v doprave.

Súd je presvedčený, že peňažný trest vo výmere 800,- EUR, za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov mu bol uložený vo výmere tri roky, je pre obžalovaného dostatočný, primeraný a adekvátny. Z osobného kontaktu s obžalovaným na hlavnom pojednávaní navyše bolo pre súd zjavné, že tento si zreteľne uvedomuje dosah svojej chyby na svoj ďalší život a že skutku úprimne ľutuje. Podľa názoru súdu osobu páchatela treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach. Pri hodnotení osoby konkrétneho páchatela, treba posúdiť negatívny alebo pozitívny význam jeho osoby pre hodnotenie nebezpečnosti činu pre spoločnosť, ktorá vyplýva z jeho správania sa v spoločnosti. V rámci hodnotenia osoby páchatela nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy, najmä z hľadiska určenia prognóz jeho budúceho vývoja správania, na základe objasnenia jeho osobných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom vrátane vplyvu sociálneho prostredia. Súd musí zvažovať prísnu individualizáciu trestu, a individualizáciu trestnej činnosti - čo v danom prípade aj vykonal. I z predmetných dôvodov vo vzťahu k osobe obžalovaného mal súd za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje i trest ktorý uložil. Predmetná výmera a druh trestu je dostatočne prísny vzhľadom tak na individuálnu ako i generálnu prevenciu.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.)

-obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.)

- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.)

- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.